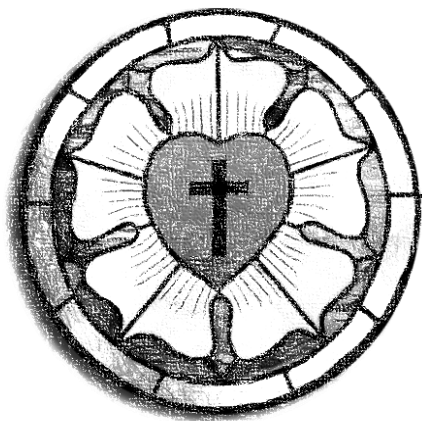

Prievidzký evanjelík

Občasník CZ ECAV Zemianske Kostol'any,
december 2020, ročník 1, číslo 2

LOCKDOWN HO NEZASTAVÍ

*„I porodila svojho prvorodeného syna, obvinula Ho plienkami a uložila v jasliach, lebo v nocľahárni pre nich nebolo miesto“
Lukáš 2:7*

Pred rokom v tomto vrcholiacom adventnom čase asi málo kto z nás venoval pozornosť výrazom, ako Covid-19, či pandémie a už vôbec nie dnes na internete najvyhľadávanejšiemu výrazu lockdown. Žili sme pripravami na oslavu Vianočných sviatkov v tradičnom ponímaní. Nákupy darčiekov pre blízkych, zdobenie domácností, pečenie vianočných dobrôt. Stretávali sme sa na spoločných Službách Božích, aby sme sa tešili a oslavovali zvesť o príchode a narodení Spasiteľa.

Ešte pred krátkou dobou sme sa nádejali, že tomu bude tak aj v tomto roku. No „lockdown“ razom všetko zmenil. Postupne sa opäť zatvárajú naše chrámy a nás uzatvára v našich domácnostiach, v pomyselných bublinách. No jedno nám žiadny lockdown zatvoriť nemôže. Nemôže zatvoriť cestu k nášmu Stvoriteľovi.

Pred viac ako 2000 rokmi v Betleheme počas prvej Vianočnej noci majiteľ hostinca zatvoril dvere pred Jozefom a Máriou, zatvoril dvere pred Ježišom. Nemal pre nich miesto. Nemal pre Neho miesto. Možno keby mal o Ježišovi poznanie, našiel by pre nich tú najlepšiu izbu v hostinci. No on Ježiša nepoznal.

A čo Ty, milá sestra, milý brat? Poznáš Ježiša? Pozveš Ho k sebe, do svojej „bubliny“? Nájdeš v svojom srdci miesto pre Neho, aj keď sa okolo teba všetko zatvorí? Lebo On v svojom srdci pre Teba miesto má! A je tak len na Tebe, na mne, na nás, či chceme spoločne s Tým, na ktorého príchod sa dnes tešíme, vykročiť na cestu k Nebeskému Otcovi. Na cestu, ktorú nemôže zatvoriť žiadna pandémia, či lockdown. Na cestu, ktorú môžeme zatvoriť len my sami, ak dnes zatvoríme svoje dvere pred Kristom.

Sestry a bratia v Pánovi Ježišovi Kristovi, prajeme Vám v mene predsedníctva cirkevného zboru požehnané Vianočné sviatky naplnené Božou láskou a pokojom.

S úctou

Mgr. Emil Hankovský – námestný farár
Štefan Hurný – zborový dozorca

PASTIERSKY LIST ŽBORU BISKUPOV

ECAV K VIANOCIAM 2020

Milé sestry a milí bratia,
tohtoročné Vianoce sú v mnohom iné. V rámci kalendára prišli síce v rovnakom čase, ale slávime ich za iných spoločenských okolností. Rok 2020 sa zapíše do novodobých dejín ako čas spomalenia sveta. Dve pandemické vlny, ktoré udreli s plnou silou, zasiahli a poznačili život všetkých nás. Vedci, odborníci, lekári hľadajú cestu – znamenie, ktoré by uká-

neboli zvyknutí. Avšak spoznali sme aj pravdu o ľudskom srdci, v ktorom sa zrkadlí množstvo nenávisti, zloby, nespokojnosti a nepriateľstva. Máme nádej, že svet dostane v najbližšom čase ako vianočný dar riešenie súčasnej situácie v podobe bezpečnej vakcíny, ktorá dokáže uchrániť ľudské telo.

Otázne je ale riešenie bolesti ľudskej duše, hodnotových spoločenských pomerov a medzil'udských vzťahov. Svet potrebuje vianočné znamenie, ktoré mu pomôže znovu nájsť hodnotu lásky v záplave nenávisti, hodnotu pokory v ostňoch pýchy, hodnotu múdrosti

zalo východisko z napätej a zatiaľ neprehľadnej situácie zápasu o ľudský život. Okolnosti, na ktoré sme neboli pripravení, odhalili nielen pravdu o stave spoločnosti, ale najmä pravdu o stave nášho vnútorného a hodnotového sveta. Svet spoznal krehkosť vlastných materiálnych základov, museli sme sa vyrovnáť s rôznymi obmedzeniami, na ktoré sme

a prezieravosti v klamlivom svete poloprávdy a konšpirácií. Mnohí si aj dnes kladú otázku, či sa môže niečo zmeniť k lepšiemu. Vianoce sú pozitívnou Božou odpoveďou, že nový začiatok je možný. To, čo Adam stratil, v Kristovi nám Boh vrátil. Vianoce totiž nie sú len sprítomnením biblických historických udalostí pred 2000 rokov, ale sú aktuálnou Božou túžbou narodiť sa v tomto čase,

v týchto životných okolnostiach. Boh nečakal na ideálne podmienky, aby sa mohol narodiť. Slovo sa stalo telom, lebo sa naplnil čas. Boh sa rodí do okolností, v ktorých sa práve nachádzame.

Aj keď sme sa narodili ako ľudia, často sa správame ako bohovia. No znamením Vianoc sú práve tí, ktorí nerobia samých seba bohom, ale v ktorých sa rodí niečo Božie v moci Ducha. Ani dnešná doba nepotrebuje viac chladnokrvných Herodesov, ktorí iným dávajú pociťovať, kto je tu kráľom. Potrebuje vianočných ľudí, ktorí oslovení Božím konaním slúžia tajomstvu vianočnej lásky. Boh zostupuje na zem. To je spôsob, ako sa rodí niečo Božie – zostupovať dole, empaticky sa skláňať k blízkym, vidieť svet, radosti aj problémy ich očami.

V pokore zostúpiť aj vo vlastnom srdci a nájsť v ňom zabudnuté vianočné dieťa, jeho úprimnosť, úžas nad vecami, spontánnosť a oddanosť – to je ďalšie Božie znamenie. „*Ak nebudete ako deti, nikdy nevojдете do nebeského kráľovstva.*“ Vyďajme sa aj my na túto vianočnú cestu, bratia a sestry. Dnešný svet potrebuje znamenie, ktoré mu prinesie nádej zmeny. Potrebuje vianočných ľudí, ktorí prinášajú hodnoty, vytvárajú zmysluplné a láskavé vzťahy, čo Biblia definuje pojmom „Božie kráľovstvo“. Boh si hľadá cestu, spôsob, miesto, aby sa mohol v nás narodiť. A dáva nám k tomu moc Ducha, moc Slova a spoločenstvo – to sú nástroje, aby aj cez nás mohol prinášať nový život. Túži, aby sme sa tohto svetu stali živým znamením.

Betlehemskí pastieri oslovení anjelským posolstvom dostávajú znamenie,

ktoré zadefinovalo GPS súradnice a ktoré evanjelista Lukáš definuje slovami: „... a toto vám bude znamením: *nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jasliach.*“ Vianočné znamenie, ktoré nám má pomôcť nájsť podstatu Vianoc aj zmysel života. Obviníme ho aj my plienkami viery, aby nezomrelo v chlade sveta? Obviňame aj v rodinách plienkami starostlivej duchovnej výchovy naše deti, aby v ich srdciach to betlehemské dieťa rástlo a napredovalo, a aby nezahynulo v chlade ľahostajnosti? V týchto časoch myslíme na všetkých, ktorí sa s láskou starajú o chorých, starých, poznačených rôznymi životnými tragédiami. Sú to vzácne vianočné ruky, ktoré dokážu obvinúť pozornosťou, láskou i pomocou toho, kto je v telesnej či duchovnej núdzi. Budme vďační za všetkých, ktorí sa starali alebo starajú o hodnoty a duchovný život, aby narodený Boží Syn v srdci nezahynul. Oni sú vianočným znamením nového, Božieho sveta a nádejou zmeny.

Posledným vianočným znamením sú jasle – miesto, kde môžeme nájsť Krista. Jasle boli miestom dennej obživy, pri jasliach sa stretali všetci hľadájúci obživu. Naše rodiny majú byť jasľami uprostred, ktorých leží Boží dar. Kristus sa chce stať duchovným pokrmom a túži ležať uprostred nás, teda mať trvalé miesto medzi nami. Nechce odísť, chce ležať v našich srdciach. Rodiny uprostred ktorých leží moc lásky, obety, krásy aj radosti života sú znamením Božieho sveta pre dnešný svet. Uložme ho a nechajme Krista ležať, nachádzajme mu miesto v tomto nehostinnom svete. Aby sme sa my sami,

Božou mocou zrodení, Jeho láskou obvinutí a Jeho prítomnosťou nasýtení, stali vianočným znamením tomuto svetu.

Prajeme vám, milí bratia a milé sestry, aby tohtoročné Vianoce boli „iné“. Nech je ich posolstvo pre nás znamením, že Bohu sa tento svet nevymkol z rúk. Práve naopak, Jeho ruky vložili do stredu samého seba. Nech sú pre nás osobným pozvaním vydať sa na spoločnú cestu s betlehenským dieťaťom. Nech sú naše rodiny jasľami, kde Kristus bude rásť, domovom, kde bude prebývať v Duchu lásky a pokoja. Domovom, kde nájdete vnútorný pokoj, atmosféru prijatia, porozumenia aj nových životných výziev. Aby sa hĺbka vzájomných vzťahov pretavovala do úprimnej pomoci tým, ktorí stratili znamenie a zmysel života. Lebo dnes už nie betlehemskej hviezdy jas, ale svetlo Božej lásky v nás, musí svetu a blížnym ukázať, že Kristus sa v nás narodil.

V Božom svetle prežité vianočné sviatky a celý nový rok 2021 vám z úprimného srdca *prajú Ivan El'ko (generálny biskup), Ján Hroboň (biskup západného dištriktu) Peter Mihoč (biskup východného dištriktu).*

Vianoce 2020

-PRÁVÝ DÔVOD SVIATKOV-

Emil Hankovský, námestný farár

Príbeh Vianoc je príbehom pre všetkých ľudí. Týchto pár milých dní mení život a tempo okolo nás bez ohľadu na to, či sú pre nás Vianoce otázkou viery alebo viac kultúrnou záležitosťou. Akýmsi spôsobom si príbeh Vianoc našiel cestu takmer všade. To je

na ňom to úžasné. Že je blízko nám ľuďom bez ohľadu na naše pozadie, prostredie a skúsenosti.

Vianoce bez príbehu Vianoc z Betlehema ostávajú milými sviatkami, ale bez poriadneho dôvodu na oslavu. Iste, Vianoce sú sviatkami pokoja, rodiny, lásky, štedrosti. Ale to preto, lebo tieto hodnoty vychádzajú práve z príbehu narodenia Ježiša, dieťaťa v Betleheme. Jeho narodenie prináša posolstvo pokoja ustráchaným. Spája rodiny jednou vierou. Hovorí o láske, ktorú v tomto dieťati preukázal Pán Boh svetu a štedro mu daroval svoju milosť – každému, koho viera v tento betlehenský zázrak priviedla k Pánu Bohu.

Pravdou je, že skutočný dátum Ježišovho narodenia pravdepodobne nie je 25. december a pravdou je aj to, že kresťanská cirkev spočiatku sviatky narodenia Ježiša neoslavovala a ako také si ich kresťania začali pripomínať až trochu neskôr. No nič z toho neznamená, že vianočný príbeh stráca svoju autoritu, či pravosť. V každom prostredí, do ktorého kresťanstvo prichádza, dostávajú príbehy Biblie svoje vysvetlenie v praxi a živote ľudí. Jednotlivé udalosti biblických dejín, teda zápasu Pána Boha o lásku a vieru človeka, si sprítomňujeme a prirodzene ich prežívame formou sviatkov a osláv, aby sme ich posolstvo prežívali ako rodiny a generácie a aby sme im jednoduchšie rozumeli.

Od mala poznáme rôzne zvyky a tradície, bez ktorých si vianočné sviatky nevieme predstaviť. Pre niekoho je to špecifické jedlo, pre iného zvláštna atmosféra, pre iných sú to darčeky, pre niekoho

vianočné rozprávky. No čo robí všetky tieto veci takými zvláštnymi? Nazdávam sa, že je to práve vianočný príbeh Ježiša, Márie a Jozefa v Betleheme, ktorý všetkým našim obľúbeným vianočným zvykom, tradíciám a formám dáva význam, obsah a hĺbku.

Ak by nám pandémie tento rok vzala mnohé z tej tradičnej vianočnej atmosféry, ba zabránila sadnúť si všetkým spoločne k sviatočnému stolu, Vianoce aj tak zostanú Vianocami. Lebo poslanstvo o narodení Božieho záchrancu pre každého človeka zostáva nezmenené. Ježiša Krista nám z Vianoc pandémie nevezme a preto zostávajme aj tieto sviatky s nádejou a pokojom, láskou a štedrosťou v kruhu najbližších. Tešme sa z pravých vzácností, ktoré nám tento rok sviatky sprítomnia, zo skutočného dôvodu nášho slávania. Ten nie je v atmosfére, ktorá sa dá skaziť, ten nie je v jedle, ktoré sa vie pokaziť, ten nie je v rodine, ktorá sa nemusí zísť, ale v Ježišovi Kristovi, ktorý prišiel pre každého z nás, aby sa ako záchrana narodil aj do nášho života. Aby aj náš kríž, hriech a beznádej premenil na požehnanie, istotu a nádej.

Mária strávila „prvé Vianoce“ len v spoločnosti svojho drahého Jozefa a narodeného nemluvniatka. To najvzácnejšie, čo sa im v živote stalo, prežili šťastne aj bez zvláštnych osláv a pozornosti. Preto nezúfajme ak tieto sviatky budú alebo sú iné, než sme zvyknutí a ich veselá atmosféra je narušená rôznymi obmedzeniami. Podstatu sviatkov nám nik nevezme, lebo je Božím darom. A Pán Boh nám svoje dary dáva aj napriek našim chybám, či neschopnosti si ich dostatočne vážiť. Nazýva sa to milosť.

So srdca nám všetkým prajem, aby sme Vianoce 2020 prežili naplnení tou Božou milosťou. Zídení a zjednotení okolo sviatočného stola kvôli Ježišovmu narodeniu, ktoré aj Vám a vašim rodinám prinesie nádej, posilnenie a požehnanie. Všetko to navyše vnímajme skutočne ako vzácne Božie dary a milosť, za ktoré budme vdáční. Nezabúdajme na tých, ktorí nemôžu sviatky prežívať v kruhu rodiny, pre tragické životné príbehy alebo ostávajú v službe a pohotovosti, aby bojovali o životy a zdravie iných. Podajme im pomocnú ruku, ak je to možné. Modlitbou, službou, pozdravom, či vdakou, aby sme si spoločne všetci pripomenuli, že Spasiteľ prišiel pre každého a celý svet sa mohol tešiť.

Štedrovečerná rodinná pobožnosť 2020

(Pred večerou, pred preberaním darčiek, pod vianočným stromčekom - vedie hlava rodiny. Možnosť vynechať čítanie kázne.)

V mene Boha: Otca, Syna i Ducha Svätého. Amen.

(Milá moja rodinka), tak prišli Vianoce. Celý tento rok nám priniesol chvíle, o akých sme predtým ani nesnívali. Veľa vecí bolo inak, v mnohom sme museli svoj život zmeniť. A ani o týchto Vianociach sme dlho nevedeli, ako ich vlastne budeme prežívať. No ony prišli a prišli by aj vtedy, ak by bolo všetko zatvorené a každý bol úplne izolovaný vo svojom dome. Vianoce totiž nie sú o veľkých

slávnostiach ani o tradíciách. Sú o príchode Božieho Syna na svet. A táto správa by nám znela za každých okolností. Príchod Božieho Syna nemôže predsa žiadna komisia zakázať, ani obmedziť. Pán Ježiš Kristus teda prichádza aj do tohto dnešného zneisteného sveta a prináša istotu, o ktorú sa možno oprieť, prináša lásku, prináša pokoj. Čo viac si môžeme priať? Jeho dary robia Vianoce Vianocami a tak keď On k nám prichádza, Vianoce sú tu a my môžeme aj teraz začať s ich slávením a radowať sa.

Čas radosti, veselosti (Ev. spevník č. 41)

1. Čas radosti, veselosti nastal požehnaný, keď Spasiteľ, Vykupiteľ narodil sa z Panny; v mestečku Betleme v jasličkách na slame leží malé Pacholiatko na zime, leží malé Pacholiatko na zime.
2. Čo sme všetci ľudia hriešni / túžobne čakali, / to anjeli pre svet celý / mocne zvestovali; / a preto plesajme, / spolu sa radujme. / Pacholiatko - Nemluvniatko vítajme, :/:
3. Spasiteľ'u, nebies Kráľ'u, / Pane náš Ježiši, / z čistej Panny narodený, / Poklad náš najdrahší, / Kriste náš, Pane náš, / skloň sa k nám ako Pán, / a z milosti do radosti uveď nás! :/:

Evanjelium podľa Lukáša 2. kapitola, verše 2-14: „V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta popísať celý svet. Tento prvý popis bol vtedy, keď sýrskym vladárom bol Kyrenios. Išli preto všetci, aby sa dali zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa teda aj Jozef z Galiley z mesta Nazareta do Judska do mesta Dávidovho, ktoré sa volá

Betlehem, pretože bol z domu a z rodu Dávidovho, aby sa dal zapísať so svojou snúbenicou Máriou, ktorá bola v požehnanom stave. Keď tam boli, naplnili sa dni, aby porodila. I porodila svojho prvorodeného syna, obvinula ho plienkami a uložila v jasliach, lebo v nocľahárni pre nich nebolo miesto. A boli v tom kraji pastieri, ktorí nocovali na poli a strážili si v noci stádo. A hľa, anjel Pánov postavil sa vedľa nich a sláva Pánova ich osvietila. I báli sa bážňou veľkou. Ale anjel im povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. A toto vám bude znamením: nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jasliach. A hneď s anjelom sa zjavilo množstvo rytierstva nebeského, ktorí chválili Boha a volali: Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“

Aby sme si počuté Božie slovo aj srdcom privlastnili skrze vieru, vyznajme ju spoločne slovami **Apoštolského viero-vyznania:**

Verím v Boha Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme.

Verím v Ježiša Krista, Syna Jeho jediného, Pána nášho, ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie panny, trpel pod Pontským Pilátom, ukrižovaný umrel a pochovaný bol; zostúpil do pekiel, v tretí deň vstal z mŕtvych, vstúpil na nebesá, sedí na pravici Boha Otca všemohúceho; od-tiaľ príde súdiť živých i mŕtvych.

Verím v Ducha Svätého, svätú cirkev všeobecnú, spoločenstvo

svätých, hriechov odpustenie, tela z mŕtvych vzkriesenie a život večný. Amen.

Deti môžu predniesť básničku alebo modlitbičku. Napr.:

Otvorte brány dokorán, prichádza požehnaný Pán, Kráľ nad kráľov najslávnejší a Spasiteľ najmocnejší,
prináša radosť, spasenie, nech znejú piesne oslavné: Požehnaný Boh náš, Stvoriteľ všetkých nás!

Je dobre ľudu vernému, čo ide v ústrety Jemu, ó, dobre, dobre, všetkým tým, čo svoje srdce spoja s Ním,
On, Slnko spravodlivosti, je darcom pravej radosti: Požehnaný Boh náš, Stvoriteľ všetkých nás!

Otvorte brány dokorán, by mohol Kristus vojsť i k vám, cestu Jemu pripravujte a s láskou Ho privítajte,
nech vojde večnej slávy Kráľ, Boh, ktorý človekom sa stal: Požehnaný Boh náš, Stvoriteľ všetkých nás!

Príď ku nám, Pane Ježiši, príď, náš Baránok najtichší, osvecuj svojou milosťou a obdar dobrotivosťou.
Ty Duchom svojím sám nás ved' a vyslobod' zo všetkých bied, len Tebe, náš Pane, chválospev spievame.

Kázeň - TEXT: Lk 2, 11

Bratia a sestry,
raz za rok prichádza príležitosť, ktorá nás núti neponáhľať sa, zastaviť sa a premýšľať o obsahu a význame vianočného sviatku. A príde deň, keď to

bude príležitosť posledná... Ale kým tu sme, kým ešte žijeme, premýšľajme a uvažujme, čo to pre nás znamená, že sa nám narodil Spasiteľ. Čo to znamená, že Boh sa stal človekom a vstúpil do tohto sveta. Boh vstúpil do dejín a je tu stále prítomný.

Mala som ako farárka neraz príležitosť kázať na niektorý vianočný text. A priznám sa, že neraz som si pri tom pripadala ako človek, stojaci na brehu mora, ktorý má k dispozícii len malú lyžičku svojho chápania a svojej viery a do tejto malej lyžičky chce vtesnať celé more, totiž Boha a Jeho lásku. Evanjeliová správa o Božom Synovi, ktorý sa stal človekom, nám však chápanie Vianočného evanjelia veľmi uľahčuje. Už nemáme pred sebou nekonečné more, nepochopiteľného, tajomného a všemohúceho Pána Boha, ale na Vianoce smieme pred Ním stať ako pred Bohom, ktorý sa stal človekom. Stal sa jedným z nás. Boh je ako my. A to je už omnoho jednoduchšie na chápanie a porozumenie, toho, čo urobil, čo pre nás podstúpil, čím naplnil svoj život. Evanjelium Vianoc je v tomto svetle omnoho zrozumiteľnejšie a jasnejšie, ak hľadáme na Vianoce na Boha, ktorý sa stal človekom. Čo však pre nás stále ostáva ako more, ktoré chceme vtesnať do malej lyžičky, je nekonečná veľkosť Božej lásky, ktorú nikdy neobsiahneme a nikdy úplne nepochopíme. Božia láska je diametrálne vzdialená tej ľudskej. Aj na Vianoce stojíme pred ňou ako pred zázrakom, ktorý naplnil svet a môžeme za ňu len tíško a v pokore d'akovať. A rovnako ako nepochopíme rozumom

Božiu lásku, tak aj naše srdcia sú primalé, aby uchopili a prijali všetku tú radosť, ktorá je obsiahnutá vo vianočnej novine, že sa Boh stal človekom.

A tak tu dnes stojím pred vami, bratia a sestry, s tou malou lyžičkou svojej lásky, viery a radosti, aby som vám aspoň niečo pretlmočila zo zvesti svätého evanjelia, ktorú číta cirkev Pánova dnes po celom svete.

Nuž: vám sa narodil Kristus Pán. Vám sa narodil! Nielen Márii a Jozefovi. Tajomné a podivuhodné je toto evanjelium preto, že nás nevyzýva, aby sme nahliadli do Máriinho kočíka a pochválili jej, ako krásny je jej synáčik a že sme ochotní prispieť na jeho výbavičku a potom z diaľky sa tešiť z jeho rastu a dozrievania. Vianoce nie sú o tom, aby sme sa pochválili, že aj my sme tam boli, aj my sme ho na vlastné oči videli ako ležal v jasličkách na slame. Betlehenské jasličky v kostole nie sú to jediné, kam sa máme ísť pozrieť a čo si máme dnes všimnúť. Namiesto toho máme otvoriť uši, aby sme dobre porozumeli, čo to znamená, že sa "nám" narodil. Uvedomujem si, že tú správu musíme my všetci, ktorý dnes evanjelium zvestujeme, rozmeniť na drobné. Aby sa nestalo, že na Vianoce odíde niekto z chrámu bez toho, aby počul, že jemu-tebe sa narodil Kristus, pre neho- pre teba sa Boh vzdal svojej slávy a prišiel do biedy tohto sveta, kvôli nemu- kvôli tebe Boh poslal svoje jediné dieťa, svojho malého syna, aby ťa zachránil, aby Ti daroval skutočný život. Tá správa je pre všetkých, ale zároveň a predovšetkým je pre každé ucho, pre každé srdce zvlášť.

Aby si dospel na Vianoce k poznaniu-Mne sa narodil! To už znie inak, ako všeobecné konštatovanie, že Kristus sa narodil. To potrebujeme všetci dnes urobiť. Tak znie vianočná výzva. Prijmi Krista za svojho, pochop, že pre teba prišiel, narodil sa, a pre teba je tu, aby si s Ním počítal s ním v živote aj v smrti. Koľko je ľudí, ktorí Vianoce nikdy nepochopia a neprežijú úplne do hĺbky a nevstúpia do ich podstaty, lebo nepočujú to zámeno Nám sa narodil. Preto Krista nikdy nepustia do svojho života do svojej rodiny! Vo vianočnom evanjeliu počujú len pekný, lyrický príbeh, rozprávku, ktoré pridá na vianočnej atmosfére. Ale tým, ktorí počujú, že to pre mňa a pre teba a pre nás sa narodil Pán, tím, čo ho prijali, dal Boh moc byť jeho synmi a dcérami, teda dedičmi jeho slávy a večnosti. To je dedičstvo, ktoré Boh daruje svojim deťom, tím, ktorí počuli a poznali, že Vianoce sa udiali pre nich. A neviem a ani to nechcem vedieť, čo sa stane s tými, ktorí ho neprijali a nespoznali v Pánovi Ježišovi Kristovi svojho Boha a Spasiteľa.

Dnes sa Nám narodil Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. Stáročia uplynuli odvtedy, kedy to "dnes" prvýkrát zaznelo. Vtedy na počiatku nového letopočtu sa Mária Jozef vybrali do Betlehema dať sa zapísať pri sčítaní ľudu. Vtedy to dnes na naplnilo. A ono stále platí. Dnes platí dovtedy, kým čas Božej milosti bude trvať. Dnes platí vždy, keď sa evanjelium o PJK bude zvestovať. Počujete všetci dnes, čo tu ste: Ak dnes sa vám dostalo do uší, že sa Ti narodil Spasiteľ, nezatvrdzujte si svoje srdce.

Aká je to milosť, ak Pán Boh ešte dnes chce, aby radostná správa o narodení jeho Syna pre hriešneho človeka stále a stále platila a zaznievala. Dnes ešte máme možnosť ju počuť a siahnúť po nej, pochopiť jej hĺbku a vziať si z nej svoj diel. Ktorá iná správa na tomto svete sa jej vyrovná? Všetky správy, ktoré si vypočujete, novinky, aktuality, televízne reportáže, to všetko zajtra zanikne. Všetko je pominuteľné, a ľudské. Iba táto správa z nebies zostáva. Nezmizla, neskončila s včerajšími novinami v zbere, nevy mazali sme ju z telefónu, nevypli na TV prijímači. Dnes ju môžeme počuť, a snáď aj zajtra a po celé sviatočné dni, až kým to naše "dnes" nám smrteľníkom ešte trvá!

Dnes sa vám narodil Spasiteľ, Kristus Pán, v meste Dávidovom. Spasiteľ znamená Záchranca nášho života. Vianočné evanjelium nám zvestuje, že na svoj život, ktorý sme dostali od Boha darom, nie sme sami. Ten, ktorý sa nám narodil, nesie meno Emmanuel, po slovensky- Boh s nami. Preto s Ním po boku, s Ním ako pomocníkom a sprievodcom na ceste prijmemo život, nech by nám priniesol čokoľvek.

Koľkí z nás si myslia, že ich život je príliš ťažký. Že sa stále boria a trápia so skúškami a problémami. Na ťažký život si dnes sťažuje skoro každý, najmä keď už je chorý a starý. Práve preto potrebujeme Záchrancu, Spasiteľa, ktorý sa nám dnes narodil. Ten kto prijal narodeného Krista, nie je predsa na svoj život sám. Narodil sa mu Spasiteľ, Emmanuel, Boh, ktorý je stále s ním. Na Slovensku stúpol v tomto roku počet samovrážd, v uplynulom roku

ich bolo 533, najviac ich uskutočnilo mužov vo veku od 50-59 rokov. Dokonca 4 spáchali deti do 14 rokov. Aký zúfalý musí byť človek, ktorý sa k niečomu takému odhodlá. A koľko zúfalcov chodí po tomto svete. Vianočné evanjelium pripomína všetkým zúfalým ľuďom, všetkým utrápeným a nešťastným, že nie sú sami. Boh má pre nich otvorenú náruč. Chce im ponúknuť pokoj, posilu a pomoc. Jemu na nás záleží. Na svoj ťažký život nikto nie je sám. Veď práve samota to je, čo privádza k zúfalstvu a zabíja. Človek sám si zúfa, nemá nádej na pomoc, na záujem, na súcit a porozumenie. Veriac človek však počíta s Bohom, ktorý je sním, zdôveruje sa mu, von viere nachádza nádej a silu. Život je plný neistôt obáv a strachu: že sa človek neuplatní, že neužije seba a svoju rodinu, že môže stratiť zamestnanie, že sa mu rozpadne vzťah či manželstvo. Máme však aj strach z chorôb, nehovorím, len o korone, ale stále je tu rakovina, ktorá ohrozuje ľudský život. Ani veriacemu človeku sa strach nevyhne, ale žiadny ho nepremôže. Dokonca ani strach zo smrti. V tom je význam Vianoc. Ak veríš, že dnes sa tebe narodil Spasiteľ a Záchranca, do ďalších dní Nevkročíš sám. Po tvojom boku je ten, kto prežil obyčajný ľudský život, trpel bolesťami, stretol sa nenávisťou ľudí, nepochopením a odmietnutím a napokon krutejšou smrťou, akú si len vieme predstaviť. A napokon z mŕtvych vstal. Ten Boh, ktorý sa nám narodil, je nielen s nami, ale je tiež pre nás ako láskavý a milujúci Otec či ako priateľ a brat, ktorý neprišiel súdiť, ale spasiť svet. Jeho srdce, plné milosti, lásky

a milosrdenstva bije pre nás. Oslobodzuje nás od našej minulosti aj od nás samých. A dokonca má pre nás pripravenú večnosť.

Vianoce nám zvestujú, že Spasiteľ sa Nám dnes Narodil. On sám je najväčším darom Vianoc. Kiež by sme ho všetci prijali. AMEN. *Pripravila PhDr. Marta Ferjová – zborová farárka (CZ Sabinov)*

Skloňme sa a takto sa pomodlime:

Láskavý náš nebeský Bože, ďakujeme Ti za to, že si aj v tomto zvláštnom roku stál verne pri nás. Aj keď nás postretlo mnoho skúšok a navštívení, Ty si nám ukázal aj svoju lásku a milosť a dokázal nám, že hoci na nás kadečo dopustíš, nikdy nás neopustíš. Dával si nám mnoho darov – vieru, silu, nádej – a dávaš nám aj dnes ten najvzácnejší dar – svojho Syna. Vidíme tak, že Tvoja milosť stále trvá. Preto sa radujeme, ďakujeme Ti a oslavujeme Tvoje meno. Ved' v Tvojom Synovi prichádza dnes na svet Tvoje nebeské kráľovstvo. Kiež to tento svet spozná, vidí a radostne Tvojho Syna víta a Tebe na slávu spieva. Amen.

**Otče náš, ktorý si v nebesiach!
Posväť sa meno Tvoje! Príd' kráľov-
stvo Tvoje! Bud' vôľa Tvoja ako v nebi,
tak i na zemi! Chlieb náš každodenný
daj nám dnes! A odpusť nám viny
naše, ako aj my odpúšťame vinníkom
svojim! I neuvod' nás do pokušenia!
Ale zbav nás zlého! Lebo Tvoje je krá-
ľovstvo i moc i sláva naveky. Amen.**

**Sláva Bohu: Otcu, Synu i Duchu
Svätému, ako bola na počiatku, i teraz
i vždy, na veky vekov. Amen.**

Na záver si ešte spoločne zaspievajme pieseň „Tichá noc“.

Tichá noc (Ev. spevník č. 60)

1. Tichá noc, svätá noc. Usnula zem celá, dvaja len bdejú v Betleheme; v jasliach Dieťa tam utešené tíško, spokojne spí tíško, spokojne spí.
2. Tichá noc, svätá noc. / Anjeli priniesli / najprv pastierom radostnú zvesť, / z nej teší sa i dnes celý svet: / Prišiel Spasiteľ k vám! :/:
3. Tichá noc, svätá noc. / V Ježiši-Dieťati / Boh sa láskavo usmieva nám, / anjel zvestuje: Bud' pokoj vám! / Kristus je daný nám. :/:

A teraz už **milosť Pána nášho Ježiša Krista a láska Božia a účasťenstvo Ducha Svätého so všetkými nami. Amen.**

Pobožnosť na Vianočné ráno I. slávnosť Vianočná

*(Pred spoločnými sviatočnými raňajkami
alebo pred Vianočným obedom. V prípade
rodinnej pobožnosti vedie hlava rodiny,
môžu sa jednotliví členovia striedať.)*

**V mene Boha Otca
Syna i Ducha Svä-
tého.**

Dnešné ráno je špeciálne, dnešné ráno je slávnostné. Ako rodina kresťanskej cirkvi spolu spojení modlitbou a vyznaním viery so všetkými kresťanmi sveta dnes voláme: **„Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom, ktorých on miluje.“** To je zvolanie pastierov na betlehenských poliach. Vždy, keď tieto slová v rôznych obdobiach spievame, či vyznávame, spolu s anjelským zborom voláme Pánu Bohu na slávu. Vianočné ráno je ráno nádeje. Toto ráno zvykne zniesť posolstvo o narodenom Mesiášovi, o Božom Slove, ktoré

sa stalo Telom. Hoci tento rok narodenie Krista oslavujeme inak, nič sa na jeho skutočnosti nemení. Tešme sa dnes z tejto Božej milosti.

**Anjelov spev čujme krásny
(Ev. spevník č. 39)**

Evanjelium podľa Jána 1, 1 – 4:

¹ Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a Boh bol to Slovo. ² Toto (Slovo)

bolo na počiatku u Boha. ³ Ním povstalo všetko a bez Neho nepovstalo nič, čo povstalo. ⁴ V Ňom bol život a život bol svetlom ľuď. ⁵ To svetlo svieti v tme, ale tma Ho nepohltila. Amen.

Aby sme si počuté Božie slovo aj srdcom privlastnili skrze vieru, významne ju spoločne slovami **Apoštol-ského vierovyznania:**

Verím v Boha Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme.

Verím v Ježiša Krista, Syna Jeho jediného, Pána nášho, ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie panny, trpel pod Pontským Pilátom, ukrižovaný umrel a pochovaný bol; zostúpil do pekiel, v tretí deň vstal z mŕtvych, vstúpil na nebesá, sedí na pravici Boha Otca všemohúceho; od-tiaľ príde súdiť živých i mŕtvych.

Verím v Ducha Svätého, svätú cirkev všeobecnú, spoločenstvo svätých, hriechov odpustenie, tela z mŕtvych vzkriesenie a život večný. Amen.

Kázeň - TEXT: Iz 9, 1 – 5: „*Ľud, ktorý chodí vo tme, uzrie veľké svetlo; nad tými, ktorí bývajú v temnej krajine, zažiarí svetlo. Rozmnožil si plesanie, zveládil si radosť, radujú sa pred Tebou, ako sa radujú v žatve, ako plesajú, keď rozdeľujú koristi. Lebo jarmo, ktoré ho zatťažuje, i palicu na jeho chrbte a prút jeho poháňača dolámeš ako v deň Midjáncov. Lebo každá hrmotne dupotajúca obuv a v krvi pováľaný plášť zhorí a bude potravou ohňa. Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný; na jeho pleciach spočinie kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný*

radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja.“

Milí bratia a sestry,

Keď sa narodí dieťa do cudzej rodiny, môže nám to priniesť krátkodobú radosť, no v praktickom dôsledku to náš život nejako neovplyvní. Všetka starosť i radosť z každodenného života s takýmto dieťaťom sa deje mimo nás. Na-koľko nie je naše, necítíme zodpovednosť sa o neho postarať. Zmenu života, ktoré narodenie dieťaťa prináša do rodiny sa nestáva našou skutočnosťou. Ono žije rastie, dospieva, ale mimo nás.

Vianoce sú časom hlbokého uvedomenia – narodilo sa dieťa, narodilo sa nám dieťa, mne, tebe, každému človeku. Tak ako každé dieťa je darom pre rodičov, tak betlehemské dieťa je darom nebeského sveta každému z nás. Boh nemal nič vzácnejšie pri sebe ako svojho Syna a ten sa rodí pre nás. Boží Syn vstupuje do špiny sveta, do hriechu človeka, aby sme sa zase my mohli stať Božími deťmi. On sa narodil pre človeka, aby človek sa mohol narodiť pre Boha. Pre Božie kráľovstvo. Ak sa narodí dieťa v prvom rade musí byť prijaté do rodiny. Je možné ho uložiť aj do hniezda záchrany, avšak vtedy sa ho vzdávame, a najmä vzdávame sa života s ním. Evanjelista Ján píše, že do svojho vlastného prišiel a vlastní ho neprijali, ale tým čo ho prijali dal moc sa menovať Božími deťmi. Prijatie je v živote neskutočne dôležité, s ním prichádzajú zmeny, aj moc, ktorá ľudí spája do jedného spoločenstva. Vianočný príbeh je príbehom neprijatia, no zároveň aj veľkého prijatia. Tí, ktorí strážili stáda na betlehemských stráňach, žijúc na pokraji vtedajšej spoločnosti sa

v mnohom cítili neprijatí. Avšak prijali posolstvo otvoreného neba, ktoré ich spojilo na spoločnú cestu do Betlehema.

Ježišov spôsob narodenia jasne dosvedčuje, že sa narodil každému z nás, mne i tebe. Prichádza do chudoby, aby aj vtedajší ľudia bez domova, ľudia potulujúci sa po betlehemských poliach – pastieri pochopili a prijali, že nám sa narodilo dieťa Božie. Narodil sa kdesi na pokraji záujmu ľudí, na pokraji spoločnosti, ľudmi nepovšimnutý, aby aj opustený človek mohol spoznať, že k nemu prichádza Boh. Vstúpil do sveta, kde všetko podlieha tme smrti, aby aj ľudia jej osťňom zasiahnutý mohli prežiť a nájsť nádej, radosť i silu žiť, aby pomedzi slzy z prázdnych miest pri našich stoloch sme našli lásku, ktorá toto miesto zaplní. Na Vianoce sa svetlo neba dotklo tmy zeme, aby človek na zemi sa mohol stať svetlom Božím. Čo urobíme s týmto dieťaťom, ktoré sa nám narodilo?

Ak si chceme zodpovedne zodpovedať na túto otázku najskôr musíme zistiť aké je to dieťa. prorok Izaiáš nám Ho vo svojom proroctve predstavuje - Aké je to dieťa a predovšetkým kto je? Má význam sa vôbec Ním zaoberať, keď takto nepozorovane a ľudmi nepovšimnuto prichádza do tohto sveta? V čom spočíva jeho výnimočnosť, keď už po 2000 rokov oslovuje životy mocných i slabých, chudobných i bohatých?

Izaiáš hovorí, že to dieťa nie je obyčajným dieťaťom, ale Bohom darované dieťa. Prichádza z neba z miesta, ktoré my ľudia nepoznáme, ale skrze neho môžeme sa stať účastný nebeského sveta. Vianoce nehovoria len o tom že narodilo nejaké dieťa, ony zvestujú, že sa narodil Kráľ, ktorý sa chce stať aj naším

kráľom. Znie to možno paradoxne, ale v dobe keď na rímsky stolec zasadol prvý cisár Augustus, ktorého ríša bola najväčšou vo vtedajšom svete, ktorý sa zaslúžil o mier a rozmach rímskej ríše, ktorý sa dal titulovať ako Božský, svätý, Vznešený, tak v Betleheme sa narodí Kráľ, ktorého ríša nebude mať konca, ktorý prichádza z vrchu nadol, aby ľudia nežili len vo vojenskom mieri, ale predovšetkým s pokojom v srdci. Dvaja králi a predsa tak rozdielny. Jeden panuje silou, druhý panuje láskou. Jeden žije na vrchole, aby si ho každý všimol, druhý prichádza nepozorovane, aby slúžil. Krajina jedného je hranicami obmedzená a vojensky strážená, krajina druhého nebude mať konca. Jeden sa rôznymi spôsobmi snažil dosť zdola na vrchol, aby sa ho ľudia báli a mohol im panovať, druhý prichádza z zhora nadol, aby si získal ľudské srdce svojou láskou. Jeden núti ľudí k poslušnosti aj pod hrozbou vojenskej sily, druhý prichádza aby bol poslušný z lásky k Otcovi a viedol k poslušnosti lásky tých, ktorých si svojou láskou získal. Jeden vládne len obmedzený čas, druhý sa nazýva Otec večnosti.

Takže ten kráľ v Betleheme, nemá nijako vymedzené hranice svojho kráľovstva, lebo sa narodil všetkým. Nevládne a nerodí sa v paláci, ktorí by zároveň zabezpečoval automatickú vládu, on sa rodí v chudobe a v maštali, aby sa odtiaľ vydal na cestu získavania si ľudských srdc svojou službou im.

V každom z nás je kus kráľa Augusta, kedy chceme konať či žiť ako on. Neraz konáme z pozície moci a sily, aby sme druhý ľudom neukázali aký sme zraniteľný. Mnohí ak sa dostanú zdola

nahor, rýchlo zabudnú na tých ktorí žijú dole. Silné slová, hrubé rozkazy a skutky moci, vydávame aby možno deti v rodine, manželka manžel, pochopili kto je tu Pánom. Mnohí si myslia ak získam rešpekt u ľudí, ak vzbudím u nich strach budú ma poslúchať na slovo. V nejednej firme, rodine, vzťahu to takto funguje. Ale pritom všetkom si neuvedomujeme, že šírim skôr odpor, nechut', nenávisť okolo seba a poslušnosť, ktorá vzniká takýmto spôsobom, je len z donútenia. Niektorí sa dokonca nechávajú aj oslovovať ako vznešený, dokonalý, božský. Lenže takýmto spôsobom života, správania sa, či biblicky povedané kralovania šírim skôr stres a nenávisť ako pokoj a lásku. To betlehémske dieťa prišlo aby nás naučilo inému spôsobu života. Ono vstúpilo do sveta, prišlo zhora dole, aby si tu získalo nie územie, moc, či slávu, ono prišlo, aby si láskou získalo ľudské srdce. A to nie tvrdými rozkazmi a skutkami, ale tým, že nám prišlo slúžiť. Prišlo pre každého, aby aj tí ľudia dole žijúci mohli začať žiť kráľovský život pod jeho srdcom. Jeho priestor pôsobenia nie sú paláce sveta, ono sa chce pohybovať v našich srdciach. Tam je priestor, kde chce zaujať svoje miesto. Ľudí si získava nie tvrdou rukou zákona, ale radostnou zvesťou o veľkosti Božej lásky a milosti. Ľudí nepozýva a nesľubuje im prázdne nesplniteľné sľuby, ale zaslubuje im to čo im môže dať - život večný. Jeho moc nespočíva v tvrdých slovách, ale v láskavom sa sklonezení ku každému človeku. Skláňa, aby to čo je v nás slabé, nebolo dolomené, ale nanovo narovnané. Nie je kráľom, ktorý by len rozprával, On túto cestu do ľudského srdca aj prešiel, slúžil pomáhal, uzdravoval a napokon pre

svoje poslanie, lásku i službu položil aj svoj vlastný život. Lebo v ľudskom srdci narazil na nenávisť, zlobu, nepochopenie, hriech človeka. Ale na tretí Boh ho vzkriesil z mŕtvych, aby človek spoznal, ako veľmi Bohu záleží na ľudskom srdci.

Vianoce sú pozvaním na túto cestu za betlehémským dieťaťom. Vianoce sú príležitosťou nanovo prijať tohto Kráľa do svojho života a naše srdcia podrobiť jeho vláde lásky. Tá cesta vedie od Betlehema ku Golgote.

Izaiáš hovorí, o štyroch tituloch, menách tohto dieťaťa, ktoré vystihujú hĺbku jeho poslania, ale aj jeho pomoci, tým ktorí ho budú nasledovať.

Ten prvý je Predivný Radca – v čom spočíva predivnosť jeho rád, jeho múdrosti? No v situáciách, v ktorých by sme najradšej oplácali oko za oko, nám hovorí, ak ťa niekto udrie po pravom líci nastav mu aj druhé, kto ťa prosiť tomu daj, kto ťa nenávidí, miluj aj svojho nepriateľa a modli sa za neho. Ak by si chcel byť v živote prvý a veľký, dôstojný a dôležitý, on ti radí slúž aj tomu najposlednejšiemu človeku, lebo službou sa staneš veľkým v srdci blížneho človeka. On ťa učí skláňať sa k ľuďom a umývať im nohy v službe. Ak si myslíš, že tvoja hodnota života spočíva v tom koľko vecí, peňazí vlastníš, on ti radí, čo prospeje človeku, keby získal aj celý svet a svojej duši by uškodil. Ak si chorý, či opustený, on ti zaslubuje, neboj sa, lebo ja som s tebou až do konca sveta. Možno si povieme pekne sa to počúva, ale ťažko už realizuje.

Lenže Izaiáš hovorí aj jeho druhom mene Mocný Boh. Na túto cestu nám náš kráľ dáva aj svoju silu Ducha Svätého a moc svojej lásky. Aj keď sa mnohým

zdalo, že na Golgote jeho moc a doba kralovania skončili, predsa opak sa stal pravdou. Jeho moc sa v slabosti dokonáva. Tam kde sme my slabí, a kde na tejto ceste lásky upadáme, on nás dvíha skrze svoje odpustenie a prihovára - vstaň nanovo, vykroč a nestrácaj cieľ svojej cesty. Aj keď je ťažké kráčať do ľudských srdc, predsa on ti vždy nanovo pripomenie zmysel tejto cesty, lebo toto je Boží spôsob záchranu tohto sveta.

Keď na tejto ceste stretneš aj osteň smrti svojich blížnych Izaiáš nám hovorí, že to betlehenské dieťa je aj Otec večnosti. Tak ako večnosť nemá konca, nie je ničím ohraničená, tak ani jeho kráľovstvo. Každý pozemský otec sa vie starať o svoje deti len určitý čas. Môže byť so svojimi deťmi len po hranicu smrti. Potom ich zanecháva ako siroty, lenže Otec večnosti zaslúbil, že on nás neopustí ako siroty, že on sa o nás dokáže postarať aj po smrti. Lebo sám ju svojou mocou porazil, zahladil hriech, a svojím vzkriesením sa stal Kráľom večnosti. Preto ani na svoju ani na smrť blížnych nemusíme hľadiť v beznádeji, lebo aj po nej jeho vláda a kralovanie pokračuje vo večnosti.

Ak toto človek príjme vo viere potom zavládne v jeho živote to štvrté on sa stane Kniežaťom Pokoja v našich srdciach. Tento pokoj nám môže dať jedine ten, ktorý sa sklonil k nám, ktorý prišiel medzi nás a po svojom vzkriesení aj nás oslovuje Pokoj Vám. Tento pokoj prináša všetkým ľuďom dobrej vôle, tým, ktorí nájdu vôľu a príjmu ho do svojho života, aby vládol v ňom svojimi radami, svojou mocou, svojím pokojom a to natrvalo, večne, lebo je Otcom večnosti. A kto nám posiela takéto predivné dieťa? Izaiáš

hovorí, horlivosť Hospodina to spôsobí. Horlivosť, ktorá zrkadlí Boží záujem o človeka. Dieťa sa nám narodilo, lebo nás horlivo miluje. Syn nám bol daný, lebo Tak Boh.... Dáme sa do služby tohto kráľa, prijmemo jeho moc a múdrosť? Vstúpime do sveta lásky, do krajiny Božieho srdca a vydáme sa na cestu do ľudských srdc. Ak áno staneme sa vianočnými ľuďmi, ktorý okúsia pokoj Kniežaťa pokoja a ktorí nájdu zmysel života, lebo On je Otcom večnosti. Amen. *Pripraviť: Mgr. Peter Mihoč – biskup VD ECAV (Prešov).*

Stíšme sa k modlitbe: Pane Ježiši Kriste, narodený Spasiteľ, ďakujeme Ti, že si sa zmiloval nad hriešnym ľudským pokolením, zostúpil si do našej biedy, vzal na seba naše telo, stal si sa nám Prostredníkom a Bratom. V Tebe sa dokázala láska nebeského Otca, s Tebou prišiel pokoj a zmierenie s Bohom. Tvojím narodením máme slobodný prístup k Otcovi a otvorené dvere Božieho kráľovstva. Daj nám poznať tajomstvo Tvojho zjavenia sa v tele, daj nám stále pamätať na Tvoju lásku, aby sme sa tešili zo zjavenej milosti Božej, spasiteľnej všetkým ľuďom. Daj v plnosti prežiť vianočnú radosť v chrámoch i v domácnostiach. Daj, aby sme s nebeskými mocnosťami volali na slávu Otcovi Tvojmu a Otcovi nášmu a na zemi nech zavládne pokoj, zmierenie, bratstvo, šťastný a spokojný život. Nech celá zem je plná Tvojej cti a slávy. Haleluja! Amen.

Otče náš, ktorý si v nebesiach! ...

Sláva Bohu: Otcu, Synu i Duchu Svätému, ako bola na počiatku, i teraz i vždy, na veky vekov. Amen.

**Narodil sa Kristus Pán
(Ev. spevník č. 47)**

A teraz už *milosť Pána nášho Ježiša Krista a láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými nami. Amen.*

Pobožnosť na Štefana 2. sviatok vianočný

Nebo je otvorené aj keď naša krajina zostáva zatvorená. Nebesá nezavrie nik. Nik ich nezavrie keď ich už Boží Baránok, Ježiš Kristus otvoril. Zastavme sa dnes na 2. sviatok vianočný a hľaďme aj my na otvorené nebo ako Štefan vo svojom utrpení.

Nebo Otvorené (Ev. Spevník č. 49)

Žalm 17: ¹ Dávidova modlitba. Čuj, Hospodine, spravodlivú vec! Pozoruj môj nárek! Naslúchaj mojej modlitbe z úst, ktoré neklamú! ² Od Teba nech vyjde súd o mne, nech Tvoje oči vidia, čo je správne. ³ Preskúmal si mi srdce, prehliadol ma v noci, preskúšal si ma, no nič nenachádzaš; zaumienil som si, že sa moje ústa neprehrešia. ⁴ Podľa slova Tvojich úst pri ľudských činoch chránil som sa chodníkov násilníckych. ⁵ Po Tvojich cestách pevne kráčam; a neklátia sa moje kroky. ⁶ K Tebe volám, lebo ma vypočuješ, Bože; ó, nakloň ku mne svoje ucho, počuj moju reč! ⁷ Predivne dokáž svoju milosť, záchranca tých, čo sa pred protivníkmi utiekajú pod Tvoju pravicu. ⁸ Chráň ma ako zrenicu oka! Ukry ma v tóni svojich krídel ⁹ pred bezbožníkmi, čo pášu na mne násilie, pred mojimi nepriateľmi, čo ma dychtivo

obklúčujú! ¹⁵ Ja ospravedlnený uzriem Tvoju tvár, keď sa prebudím, nasýtim sa Tvojím obrazom. AMEN.

Vyznajme svoju vieru slovami apoštolského viero-vyznania: **Verím v Boha Otca všemohúceho...**

Kázeň - TEXT: Zj 7, 9 – 12: „Po tomto som videl: ajhľa, veľký zástup zo všetkých národov, kmeňov, ľudí a jazykov, ktorých nikto nemohol spočítať; stáli pred trónom a pred Baránkom, oblečení do bieleho rúcha, s palmami v rukách, volali mohutným hlasom: Spasenie nášmu Bohu, ktorý sedí na tróne, a Baránkovi! A všetci anjeli stáli okolo trónu, okolo starších a štyroch bytostí, padli na tvár pred trónom, klaňali sa Bohu a volali: Amen! Dobrorečenie a sláva a múdrosť a vďaka, a česť, a moc a sila nášmu Bohu na veky vekov. Amen.“

Bratia a sestry! „Nebo otvorené. Svetlo rozlieva sa zlatým prúdom do tmy – neslýchaná krása, sláva, moc, veleba! Zneje zuní vzduchom: Haleluja z neba!“ Slová tejto vianočnej piesne nám sprostredkujú zvláštnu, úžasnú atmosféru, ktorá sa odohrala pri príchode Pána Ježiša, narodeného z Márie, na tento svet. Nebeské mocnosti, anjeli a všetci nebesťania sa radujú z tejto udalosti, lebo vedia, čo znamená a bude znamenať pre svet a hriešneho človeka. Kristovým príchodom sa otvorili nebesá a človek má skrze Ježiša „voľný“ prístup k Bohu. Kto by sa neradoval? Žiaľ, sú aj takí. Sú ľudia, pre ktorých Vianoce nie sú dôvodom radosti, ktorými „nepohne“ zvesť o spasení, záchrane hriešnika, ktorí nenávidia dokonca i „svetské“ nazeranie na Vianoce – sviatky pokoja a rodiny.

My však, chceme chváliť Hospodina za najväčší dar, ktorý nám dal – Pána Ježiša, svojho Syna. Jeho príchodom sa otvára človeku nová perspektíva života, dostalo sa nám nádeje a zmyslu pre naše putovanie na tomto svete. Aj dnešný text nám o tomto vraví, že máme sústrediť svoj pohľad na trón Boží, na sediaceho na tróne a na Baránka Ježiša Krista, nášho záchrancu. Tak ako prvý kresťanský mučeník Štefan, obrátil svoj zrak, vzhliadol k nebesám, videl slávu Božiu a Ježiša stáť na pravici Božej, aj my máme upierať svoje zraky v akomkoľvek položení k nebesám.

Aký paradox. Narodil sa Boží Syn, záchranca a my si dnes pripomíname mučeníka a smrť mnohých kresťanov, ktorí pre vieru v Ježiša boli ochotní podstúpiť smrť? ! Či takto vyzerá záchrana? Prečo vlastne existuje zlo? Tieto otázky často spájame s Bohom. Vari dobrý Boh môže dopustiť, aby sa diali zlé veci? Či Boh spí, nevidí, nevie zasiahnuť? Kontext dnešného prečítaného textu hovorí o otázke zla a tých, ktorí ho podstúpili. Ľudské dejiny sú pretkané ľudskou túžbou po moci a bohatstve a tie neskôr vedú ku krviprelievaniu. Šiesta kapitola Zjavenia hovorí o 4 jazdcoch a 4 anjeloch, ktorí dostali moc škodiť zemi. A to nie je obraz budúcnosti, ale času od narodenia Pána Ježiša na zemi až po Jeho druhý príchod, teda je to aj súčasnosť. Či Boh posielala tieto utrpenia? Jakub vo svojom liste píše: „Odkiaľ sú medzi vami boje a odkiaľ zrážky? Či nie odkiaľ - z vašich žiadostí, ktoré bojujú vo vašich údoch? Túžobne žiadate, ale nemáte; vraždíte a hrošíte, ale nemôžete dosiahnuť; máte zrážky a boje (medzi sebou) - ale (nič) nemáte, lebo neprosíte; prosíte,

ale nedosťavate, lebo zle prosíte, aby ste to prežili na svoje žiadosti!“ Boh nespôsobuje zlo, ale my, Boh nie je príčinou vojen a utrpení, ale ľudská túžba, Boh neposiela utrpenie, ale človek vo svojej slobode ho spôsobuje. Boh nás netrestá tak, žeby na nás zosiela pohromy, choroby, nešťastia, ale najväčším trestom pre nás je to, keď nás Pán Boh nechá ísť si vlastnou cestou. Keď sa nám „vystúpi z cesty“, keď nás nechá žiť a robiť si podľa seba. To je trest. Človek sa chce skryť a chce ujsť pred Bohom. Kvôli zlému svedomiu pred Ním utekáme. Nечceme počuť Jeho slovo ako ľudia, ktorí vypočúvali Štefana. Ale príde deň, deň hnevu Božieho a hnevu Baránka. Tam sa aj tak stretneme s Bohom. Ten, ktorý sa obetoval, svoju nekonečnú lásku nám dáva, pozýva k Sebe, aby sme mali pokoj a odpočinutie, Ten ide súdiť. Lebo Jeho láska k svetu, ľudom, mnohými nebola opätovaná, nenašla odozvu, nebola ani prijatá. Preto sa zmení na hnev. Boh takéhoto človeka nechá tak, a to bude zlé. Kto môže obstáť? KTO OBSTOJÍ?

Na tomto mieste je dôležité si odpovedať na otázku: Prečo teda prišiel Pán Ježiš na svet? Prečo sa narodil? Nie preto, aby nám uľahčil problémy. Nie preto, aby sme mali „ľahší“ a jednoduchší život. Ani nie preto, aby niesol naše pozemské životné problémy. On prišiel, aby sme obstáli pred Ním v deň hnevu. Preto, aby nás znova priviedol do spoločenstva so Stvoriteľom, do spoločenstva s živým Bohom. A tiež preto, aby naše hriechy na nás nežalovali (odplata za hriech je smrť, ale...). Stálo Ho to život. Dal to najcennejšie, čo človek má. „Hľadte, hľadte akú lásku ... (pieseň182). A kto obstojí? V tejto 7 kapitole zjavenia čítame o dvoch

zástupoch. O zástupe 140 000 ľudí a potom o veľkom zástupe, ktorý nikto nemôže spočítať. Je to však jeden ľud, jedno spoločenstvo, Cirkev Kristova. To sú tí, ktorí dostali pečať ako znak vlastníctva Božieho a ochrany. Tí, ktorí sú zapečatení Duchom Svätým na deň vykúpenia. Boh pozná každého a pozná presný počet zachránených, ktorí sa nechali obmyť krvou Baránka, prijali odpustenie skrze kríž Ježiša Krista (140 000 preto je uvedené symbolické číslo plnosti). Ale my nepoznáme počet. Pre nás sa to len javí, že je to nespočítateľný zástup zo všetkých národov, kmeňov, ľudí a jazykov. Tí stoja pred trónom a pred Baránkom, oblečení do bieleho rúcha, s palmami v rukách a chvália nášho Boha. Nadväzujú na chválospev anjelov na betlehemských pláňach, pokračujú vo chvále, ktorou kedysi víтали Kráľa Ježiša prichádzajúceho na osliatku do Jeruzalema. Oslavujú Pána tak, ako Ho za svojho života oslavovali zvesťou evanjelia a niekedy dokonca aj mučením.

Bratia a sestry, keď sme prišli pod Kristov kríž, keď sme uverili a boli sme pokrstení, boli sme zapečatení Duchom Svätým a Kristova obeť nás očisťuje od hriechov. V Jeho krvi si môžeme oprat' svoje rúcha, aby boli biele, ako znak odpustenia hriechov a čistoty. Kto nemal dočinenia s Baránkovou krvou, ten bude mať dočinenia s Baránkovým hnevom. Neutečieme pred Ním, stretneme sa tak či tak. Lenže vedzme, že Pán Ježiš nechce byť našim sudcom, ale pastierom, nechce vyliat' na nás svoj hnev, ale chce nás očistiť, aby sme neboli súdení, ale našli sme v Ňom pokoj. Ako chceš obstáť v ten deň? Poďme k Ježišovi, nám narodenému Spasiteľovi, aby na nás neplatilo

slovo „beda vám...“, ale „blahoslavení ste...“.

Prosme Pána Ježiša, aby aj nás si pripojil k svojmu ľudu a náš spev, naša chvála bude vznešená. Oslavujme nášho Pána na svoje spasenie. Amen.

Pripravil: Mgr. Marián Grega – zborový farár (CZ Párnica) a konsenior LOS

Skloňme sa k modlitbe: Ty si hoden Pane Ježiši, aby sme slávili Tvoje meno a vrúcne Ti ďakovali, lebo si sa ponížil pre nás a ako človek si sa narodil. Potom si vytrpel kvôli nám strašné utrpenie a hroznú smrť si podstúpil, aby si nás vykúpil, privlastnil si a vyslobodil. Svojim vzkriesením si nás zachránil od smrti večnej a moci diablovej a my chválime za to Tvoju lásku k nám, Tvoju dobrotivosť a štedrosť. Spasenie nášmu Bohu, ktorý sedí na tróne a Baránkovi! Dobrorečenie, sláva a múdrosť, vďaka a česť, moc a sila nášmu Bohu na veky vekov. Amen.

Narodil sa vykupiteľ (Ev. sp. č. 48)

Milosť Pána nášho Ježiša Krista so všetkými nami. Amen.

Kázne k prelomu rokov 2020 a 2021

31.12. Silvester Záver občianskeho roka

TEXT: 2 M 13, 20 – 22 „Potom sa pohli zo Sukkótu a utáborili sa v Étáme, na okraji púšte. Hospodin kráčal pred nimi vo dne v oblakovom stĺpe, aby ich viedol cestou, a v

nocí v ohnivom stĺpe, aby im svietil, takže mohli ísť dňom i nocou. Oblakový stĺp sa vo dne, ani ohnivý stĺp v noci, nevzdialil pred ľudu.“

Bratia a sestry,

to bol teda rok... Keď som sa rozprávala s niektorými mojimi cirkevníkmi, ich najčastejšou reakciou boli práve tieto slová. Dalo by sa povedať, že to bol skôr povzdych, keď premýšľali nad tým, aký rok prežili, čo sa v ňom stalo a čo im priniesol. Aký bol pre vás? Aký bol pre vaše rodiny, naše spoločenstvo, náš cirkevný zbor? Stratili sme uplynulých 12 mesiacov viac, ako sme dostali alebo sme v určitých oblastiach dostali požehnanie, o ktorom sme ani nedúfali?

Dnešný večer nechcem vymenovávať všetko, čo sa okolo nás udialo v politike, zdravotníctve alebo napríklad v školstve. To budeme počuť určite vo večerných správach a koniec koncov o tom vie veľmi dobre rozprávať každý z nás. Mnohí z našich radov prežívali na vlastnom tele hroziaci vírus, boli sme svedkami neutíchajúcich diskusií, v ktorých mal každý zaručenú pravdu, viacerí prežívali neistotu v zdravotnej, ekonomickej či osobnej oblasti, či samotú kvôli odlúčeniu od ostatných.

Často sme sa cítili ako takí pútnici, ktorí čakali čo ich stretne, kam sa dostanú a čo s nimi bude... A práve preto som si zámerne vybrala na dnešný deň biblické verše z knihy Exodus. Pretože v podobnej situácii sa ocitol aj izraelský národ – približne na konci 13.-teho storočia pred Kristom – keď ich Mojžiš vyviedol zo zajatia a oni sa dostali na púšť. Napriek tomu, že boli Izraelci v Egypte otrokmi, odchodom z tejto krajiny stratili aj tie minimálne istoty, ktoré mali. Po

10 egyptských ranách, ktoré už sami o sebe museli byť veľmi náročné a potom, ako ich Hospodin ušetril od poslednej rany (keď natreli svoje rámy dverí krvou z baránka), odchádzali zo svojho „zabehnutého“ spôsobu života a aj keď vedeli, že ich čaká lepšia budúcnosť, ich cesta nebola úplne bezproblémová...

Aj nám sa toho tento rok mnoho zmenilo. V určitom zmysle sme vyšli zo svojich zaužívaných spôsobov života v rôznych oblastiach (či už cirkevných, rodinných, sociálnych alebo osobných). Veľa vecí bolo iných a aj keď vieme, že cieľom nášho života je nebeské kráľovstvo, občas sme sa mohli dostať do situácie, ktorá nás desila, pretože prichádzali rôzne prekážky a otázky.

Skúste si teraz vybrať a predstaviť v mysli niektorú z nich... Čo bolo pre vás v takýchto chvíľach najdôležitejšie? Čo nám môže pomôcť?

Tou najdôležitejšou skutočnosťou pri izraelskom národe bolo to, že nech sa kamkoľvek pohli, vždy pred nimi kráčať Hospodin. Ukazoval im cestu a bol pre nich (dnes by sme povedali) GPS-kom. Cez deň im ukazoval cestu v oblakovom stĺpe a cez noc im ukazoval cestu v ohnivom stĺpe. A čo bolo veľmi podstatné – nikdy sa od nich nevzdialil. Nikdy ich nechal iba tak!

Toto je, bratia a sestry, základ, v ktorom môžeme nájsť pokoj. Uvedomiť si, že máme Boha, ktorý pred nami kráča, či je dobre alebo sa celý svet trasie. Máme Boha, ktorý sa od nás nevzdiali nech sa deje, čo sa deje. Máme Boha, ktorý prekonáva ľudskú logiku a postará sa o svoj ľud aj vo chvíľach, ktoré sa nám zdajú nezvládnuteľné a máme z nich strach. On bol a je verný. On dokázal a dokáže

previesť cez akúkoľvek púšť. Previedol ňou izraelský národ a prevedie ňou aj nás – nech ju prežívame v akejkol'vek podobe.

Ak sa nám teda zdá, že sami túto cestu, ktorá je pred nami, nedokážeme zvládnuť, je to dobre. Pretože to od nás Hospodin nikdy ani nechcel. Dal nám svojho Syna, aby nám bol blízko, prešiel si cestou, ktorou kráčame a zoslal aj svojho Svätého Ducha, aby sme mohli mať v živote jasný cieľ – a to nebeské kráľovstvo (Fil 3,14). Ak budeme mať teda náš duchovný zrak uprený na Neho, vždy nám bude svojim Slovom a sviatosťami ukazovať na tú správnu cestu. Neprežívajme iba tak, zo dňa na deň a z roka na rok. Uvedomujme si častejšie, kam vlastne ideme a čo chceme dosiahnuť – a tomu aj v pokore prispôsobujeme svoj život.

Majme odvahu dôverovať Pánovi Ježišovi, kráčajme za Ním a budme Mu verní. Len On pozná cestu a len s Ním budeme môcť ísť ďalej „dňom aj nocou“. Čo to však znamená? Čo nám to prinesie? Za 1. nám to prinesie pokoj do života. A to je v dnešnej dobe lukratívna záležitosť. A za 2. nám to prinesie nutnosť pokory, čo je na začiatku nie vždy príjemné, ale na konci vždy oslobodzujúce – pretože bez pokory sa nedá dôverovať.

A tak by som na konci tohto kalendárneho roka nechcela končiť kázňou, ktorá by bola negatívna a opisovala by iba to všetko náročné a „iné“, čo sa tento rok stalo. Chcem končiť kázňou, ktorá bude o vd'ake voči Pánu Bohu, že napriek všetkému, čo sa stalo, sa od nás nikdy nevzdialil a vždy kráča vo všetkom pred nami.

Bratia a sestry, to bol teda rok...! Bol to napriek všetkému aj rok plný Božej

milosti. Hospodin kráča pred nami, a preto sme spolu pri výzvach, na ktoré sme museli reagovať, a náročných chvíľach, ktoré nás zrážali na kolená, mohli prežívať aj chvíle Jeho dobroty a požehnaní. Pretože – Pán Boh sa od nás ani tento rok nikdy nevzdialil. Amen.

*Pripravila: Mgr. Danica Fojtíková –
námestná farárka (CZ Turany)*

Nový rok

TEXT: 2 Kron 30, 8

„Nebud'te teraz tvrdohlaví ako vaši otcovia! Podajte ruku Hospodinovi! Vojdite do Jeho svätyne, ktorú posvätil naveky! Slúžte Hospodinovi, svojmu Bohu, aby odvrátil od vás páľavu svojho hnevu.“

Milí bratia a sestry!

Určite ste v živote videli situáciu, keď si malé dieťa tvrdošijne vymaní svoju ruku z rúk svojich rodičov. Beží pred nimi užívajúc si voľnosť dokazujúc im, že si poradí samo a všetko zvládne i bez nich. Keď vbehne do neznámeho priestoru, kde sú iní ľudia, zrazu sa zháči. Otočí sa a beží k svojmu otcovi, alebo matke. Podajúc im ruku, naberá stratenú istotu. Kráča s nimi naspäť do priestoru, z ktorého zutekalo. V Novom roku sa pred nami rozprestiera neznáma budúcnosť, ktorej možnosti i nástrahy si po tieto dni veľmi intenzívne uvedomujeme. Aby sme kráčali nebojácne správnym smerom, pozýva nás Božie slovo, skrze výzvu kráľa Chizkiju, aby sme podobne ako deti rodičom, podali aj mi ruku Hospodinovi, svojmu nebeskému Otcovi. Výzva, ktorá je dnes tak isto aktuálna znie: Podajme ruku Hospodinu!

a) keď cítime strach z budúcnosti.

Chizkija vyzýva Boží ľud v neľahkej situácii. Krajina bola sužovaná mnohými vojenskými nájazdmi Asýrie. Najprv Šalmanasar dobyl Samáriu, podmanil si Severný Izrael a odviekol obyvateľov do zajatia. Chizkijovi nevyšlo spojenectvo s babylonským kráľom, ktorý sa vzbúril proti Asýrii. Asýrsky kráľ Sargon potlačil túto trúfalosť. Po jeho smrti jeho syn Sancheríb napadol Judsko a obliehal Jeruzalem. Chizkijovi neprišla očakávaná pomoc s Egypta, a preto boli donútení vyjednať prímerie. Na čas sa mu to podarilo, ale cena tohto mieru bola privysoká. Bola to doba veľkej neistoty, napätia a finančného zaťaženia pre Judsko. Nie je div, že ľud mal obavy pred budúcnosťou.

Aj keď dnes nežijeme ani zďaleka v obdobnej situácii ako ľudia v Judsku, predsa nemožno povedať, že by sme nepociťovali určité napätie a neistotu. Narastá politické napätie medzi stranami koalície. Do útoku trúbia opozičné strany. Možno si niektorí lídri strán uvedomujú, že to vzhľadom na ich konanie v minulosti nemusí dobre dopadnúť. Napätie zvyšuje pandemická situácia, ktorá okrem strachu z onemocnenia prináša tiež zranenia v oblasti ekonomiky i medziludských vzťahov. Tiež v medzinárodnom merítku sledujeme nepokojnú situáciu v Európskej únii, či konflikt v Náhornom Karabachu, ktorý by sa mohol rozrásť aj na väčšie veľmoci. Teroristické útoky v západnej Európe zvyšujú napätie medzi vyznávačmi islamu a ostatným obyvateľstvom. Mnohí fanatici by nedbali, keby z toho vyrástol náboženský konflikt v Európe. V cirkvi nás trápi úpadok morálky a regres v počte členov. Nejednotnosť do našich radov

vnášajú stúpenci ASLOZ, ktorí spochybňujú predstavitel'ov našej cirkvi vnášajú do jej radov chaos a rozklad. To všetko kladie na pery mnohých ľudí otázku: „Ako to bude ďalej?“.

Napriek problémom, v ktorých Judsko žilo, vyzýva Chizkija Boží ľud ku dôvere v Boha slovami „podajme ruku Hospodinu“. Spol'ahnutie sa na Boha nie je výzvou, ktorá chce ľudí odvieť z reality života a kresliť im vzdušné zámky pred očami. Je to apel, ktorý zdôrazňuje, že je pre nás nezmyselné trápiť sa vecami, ktoré nemôžeme zmeniť. Oveľa potrebnšie je vložiť svoj život do rúk Boha, ktorý hýbe dejinami, a ktorý ma svoje možnosti aj vtedy, keď my žiadne východiská nevidíme. Netrápme sa nad tým, čo nemôžeme zmeniť, ale porúčajúc sa do Jeho rúk prosme Ho, aby nám dal spoznať to, čo zmeniť môžeme a potrebujeme.

b) aby nás viedol správnym smerom. Človek nerád priznáva, že potrebuje vedenie. Argumentuje tým, že ma vlastný rozum a nepotrebuje, aby mu niekto niečo diktoval. Mnohokrát odmieta aj Božie usmernenia v Božom slove spoliehajúc sa iba na vlastný úsudok. Avšak človek, ktorý nie je Bohom vedený, bude rýchlo zvedený.

To pocítil na vlastnej koži samotný kráľ Chizkija. Nevyšlo mu spojenectvo proti Asýrii ani s Babylonom, ani s Egyptom. Keď počúvol radu Božieho proroka Izaiáša, aby vzdoroval pri druhom útoku proti Jeruzalemu vedenom Sancheríbovým veliteľom, bol svedkom toho, že Boh ma možnosti aj v našich nemožnostiach a dokáže poraziť mocných (2 Kron. 32,21). Chizkija spoznal, že ľud musí byť

predovšetkým duchovne silný a jednotný, preto dal vyčistiť chrám Hospodinov, ktorý nebol dlhé roky používaný a vyzýval Izraelcov, aby sa pridali k uctievaniu Boha svojich otcov (2 Kron 29-30).

Božie vedenie a usmernenia človeka skrze Božie slovo sú ukazovateľom správneho smeru v ľudských problémoch v každej dobe. Mnohé hospodárske problémy, ktorým v štáte, či celosvetovo čelíme, sú dôsledkom morálnej krízy. Jej riešením nie je prelievanie peňazí, ale zodpovedné a morálne nakladanie s nimi. Politická situácia by bola stabilnejšia, ak by rozhodnutia politikov boli presvecované „vyššími princípmi“, kresťansky povedané Božími pravdami z Písma. Aj do hľadania falošných prorokov, ktorí rozbíjajú našu cirkev, by sme mali nechať zasvietiť reflektor Božieho slova. Písmo rozdeľuje falošných prorokov na dve skupiny: a) tých, ktorí vtrhnú do cirkvi z vonku a b) tých, ktorí povstanú spomedzi členov cirkvi (Sk 20,29-30). Tí z vonku napadajú učenie cirkvi a sú rýchlejšie identifikovateľní. Tí z vnútra sú podľa slov Ježišových ako vlci v ovčom rúchu. Majú ústa plné zbožných slov i pocit pravovernosti. Myslia si, že ich výroky sú v záujme Kristovom, že čistia cirkev v Jeho mene, ale Ježiš na ich adresu vraví „odíďte odo mňa, páchatelia neprávosti“ (Mt 7, 21-23). Budú sa tváriť pobožne, ale silu pobožnosti budú popierať (2 Tim. 3,5). Pobožné pravoverné reči zneužívajú vo svoj prospech. Ježiš nás však učí „po ovocí poznáte ich“ (Mt 7,16). Skúsme všetko v cirkvi prehodnocovať v svetle tohto Ježišovho odporúčania. Klad'me si otázku: „Aký úmysel je za okázalo deklarovanou pravovernou zbožnosťou?“ Boh nás chce viesť v

svetle svojho slova správnym smerom, preto podajme mu ruku.

c) aby nás posilnil v slabosti. Nie vždy máme silu konať kroky viery. Čítime sa malí čeliť nepriateľskej prevahe. Chizkija mal túto skúsenosť v duchovnom zápase s modlárstvom ľudu i v boji s Asýrčanmi. Boh ho posilňuje skrze proroka Izaiáša i osobne v modlitbe, keď sa v nej k Nemu utiekal (2 Kron.32,20).

Diabol mnohokrát odvádza od duchovného zápasu tým, že poukazuje na naše slabosti a našu nehodnosť stáť v duchovnom boji. Ale tí, ktorí stoja v Božej svätyni a v modlitbách sa k Nemu utiekajú vedia, že Boh práve v našej slabosti dokazuje svoju silu (2 Kor. 12,9). Vedomie, že za nami stojí mocný Boh nám bude i v Novom roku dávať silu a odvahu k zápasom viery.

d) na svedectvo, že mu patrím. Tl'apnutie si do dlaní, podanie ruky niekomu, má svoju veľkú symboliku. Ak si ľudia podajú ruky, dávajú tým najavo, že dohovor, alebo zmluva, ktorú urobili platí. Môže to znamenať aj to, že dotyčný k sebe patria, sú na „jednej vlnovej dĺžke“, a že s tým druhým rátajú vo svojom živote.

Chizkijova výzva Izraelitom, aby prišli do obnoveného chrámu, bola pozvaním pre Boží ľud nanovo sa priznať k Bohu svojich otcov a v tejto identite slúžiť mu a počítať s Ním v každej chvíli života.

Táto stará výzva je pre nás v cirkvi aktuálnym novoročným pozvaním, aby sme Bohu, ktorý nám v krste povedal svoje „áno“, nanovo „podali svoju ruku“. Nech je to znamením toho, že vieme komu patríme, komu sme zverili svoj

život a s kým rátime v tomto Novom roku 2021. Amen!

Pripravil: Mgr. Slavomír Sabol – emeritný biskup a zborový farár (CZ Marhaň)

Služby Božie počas Vianoc v rozhlase a televízii.

24.12. Rádio Regina - Prenos Služieb Božích z evanjelického kostola v Martine 16.04 hod.

Kazateľ: Milan Kubík

Kantorka: Slávka Danielová

Piesne: ES 19, A 10, 5, 14, A 11, 60

TA3 - Prenos Služieb Božích 17.00 – 18.00 hod. z evanjelického kostola v Senci

Kazateľ: Tibor Jančík

Kantor: Mária Neuszerová

Piesne: ES 25, A 16, 11, 42, 60

25.12. – Dvojka RTVS Prenos Služieb Božích z evanjelického kostola v Obišovciach 10.00 hod.

Kazateľ: Jaroslav Petro

Kantorka: Zuzana Martonová

Piesne: ES 42, 34, A 13, 54, 35, A 14, 592

V programe: báseň L. Fričovského a hudobný vstup mládeže

Dvojka - Sviatečné slovo Ján Hroboň, biskup Západného dištriktu 19.55 hod.

27.12. Rádio Regina - Prenos Služieb Božích z evanjelického kostola v Dudinciach 09.05

Kazateľ: Michal Tekely

Kantor: Michal Cmarko

Piesne z ES: 37, 55, 36, 53, A 16

Ofery a milodary

Činnosť cirkevného zboru je z veľkej časti financovaná z dobrovoľných finančných darov formou ofier na Službách Božích a milodarov.

V prípade, že chcete náš cirkevný zbor podporiť oferou alebo milodarom urobte tak prevodom na účet.

Číslo účtu IBAN:

SK91 0200 0000 0000 3643 2382

V poznámke je treba uviesť: **MILODAR, meno a priezvisko, adresa**

Povzbudzujeme vás k tomu, podporovať zbor pravidelne **formou trvalého príkazu ľubovoľnou sumou** každý mesiac. Do poznámky v takom prípade uviesť **Pravidelný MILODAR, meno a adresa.**

Ak chcete venovať milodar **v hotovosti**, je to možné **na farskom úrade v Prievidzi** (po dohode cez telefón) **alebo kedykoľvek na fare v Zem. Kostol'anoch.**

Ďakujeme.

Tel: 046/ 548 86 08

Mobil: 0950 598 396

www.ecavprievidza.sk

Číslo pripravil Emil Hankovský, texty neprešli jazykovou úpravou.

Do vašej pozornosti dávame aj **posledné kusy evanjelických kalendárov 2021** a knihy zamyslení Tesnou bránou, ktoré v zbore máme na odber.

Stolový, nástenný, Tranovského ročenka, kniha zamyslení Tesnou Bránou 2021.

Informujte sa na tel. 0950 598 396. V prípade záujmu dovezieme aj počas lockdownu k Vám.